

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Militarismens Fallit

Citation: Larsen, Karl: "Militarismens Fallit", i Larsen, Karl: *Militarismens Fallit*, Nyt Nordisk Forlag, 1919, s. 47. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-larsenk_18-shoot-idm139929085690688/facsimile.pdf (tilgået 26. oktober 2021)

Anvendt udgave: Militarismens Fallit

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

stod det, eller anede, at de engang kunde komme til at forstaa det. Og for deres begærlige Vilje var der en uimodstaaelig Glæde alene i dette at kunne røve Lyset fra de andre, for hvem det havde skinnet saa længe, og ødelægge det af Lysets Herlighed, de ikke begreb, og som var dem imod paa Grund af den Underlegenhed, de dunkelt følte overfor det.

Uden mindste Skrupler overfor hvad der gik i Løbet, fordi de manglede enhver Forudsætning for at kunne maale det, vilde de under Magtudfoldelsens Beruselse skaffe sig selv Plads og Materialier til at forme et Samfund, hvis Skikkelse de roligt overlod Fremtiden, blot Herredømmet var deres. Om det blev af Templer, de byggede deres Hestestalde, maatte blive dem fuldkomment ligegyldigt.

Nu er det fra vore Storbyers, Storbedrifters, Storgodsers Goldhed og Skygger, at Barbarerne — ledede til Dels af Overløbere — er brudt frem mod vor nedarvede Civilisation, saa god eller daarlig, den nu kan være.

Aristokratisk Militarisme, liberalt Borgerskab, organiseret Socialdemokrati er altsammen de gamle Romere imod dem.

Man har — som Romerne overfor Barbarerne — prøvet paa at forhandle, købe og indrømme dem til Ro; men ingen Bestikkelse eller Indrømmelse kan i Længden hjælpe, alle vil de gaa til Bunds